

Ա.Բ.Ա.Ս.Մ.Ի.Բ.Զ.Ա.

ՊԱՐՍԿԱՀԱՅՔ — ՌՈՒՍԱՅ ԷԶՄԻԱՆՆԻ ՏԻՐԵԼԸ

Դեռ այս գարուս սկիզբները մինչ Պարսկահայք կը հեծէին Պարսից խաներուն ծանր լիդոյն տակ, մինչ Մահմատ Ազայի աւերիլ արշաւանաց, յիշատակները քաղաքաց և գիւղօրէից մէջ ահուգողով մը կը պատմուէին, և ամենայն չէնզատէ սարսափի և երկիւղի նիւթմէիր տեսնողաց համար, շատ անդամ Մառական գիւղին շինականք հարցուցած էին մէկմէկութէ ովկ էր արդեզք այն պարսկադեն մեծատուն և ճոխ ազայն որ ստէպ կը յաճանախէր իրենց գիւղը, և ինչնու ուխտի կը գիմէր նախամկային վանքը և դրամով կ'օգնէր վանօրէից : — Հարցմանս պատասխանը միշտ վրանին մեծ զարմացումն կ'ազգէր, և չէին կրնար հաւատալ որ այն աղնիւ և բարեկիրթ երիտասարդն, այն հարուստ ուխտաւորը՝ ըլլայ Աբաս Միրզա չէնզատէն, երկրորդ որդի շահնին և թոռն եղբօր ներքինի Մահմատ խանին, այն որ իր հեծեաներով քանի մանդամ չափեր չափիփեր էր մեր երկիրը, Գեհրանէն մինչեւ վրաստան, և որուն անունը զեռ վախ կը չնչէր Տփղիսու և մերձակայից :

Մահմատ Աղա խանար ցեղին նախահօր սպանմանէն վերջը՝ թագաւորութեան վրայ իշխեց բանացաւ չէթհ : — Ակի կամ բարա խան, որ թէ հօրեղբօրը պէս իւր երկրին և թէ մերձաւորաց սարսափը չեղաւ, սակայն չունեցաւ նաև այն արութիւնը, այն հաստատմիտ արութիւնը՝ որ իր հօրեղբօրը մեծացոյն յատկութիւնն էր, և որով սարսափելի ըրաւ պարսիկ անունը. չունեցաւ դարձեալ յաջողութիւն թէ իր ժողովրդոց և թէ օտարաց յարաբերութեան մէջ, և ամբողջ թագաւորութեան միջոց տառապեցաւ մանաւանդ, իր որդուց ձեռքէն, որոնք բաղմաթիւ էին, և որոնց մէջ ծննդեամբ

երկրորդ կը յիշուի Աբաս Միրզա, պարսկային թագաւորութեան միակ յոյսը և եւրոպական Պետութեանց միակ սիրելի և նախանձորդ իշխանը, պապ՝ Նախրէտին շահին, որ այսօր կ'իշխնէ Պարսկաստանի վրայ :

Երբ Աբաս Միրզայի մեծ հօրեղբայրը գիւմեց ՚ի Վրաստան (1796), այրեց զջփղիս և գերեց գերփեց զերկիրը, Աբաս Միրզա տղայ էր և պատանի, և անշուշտ արգունիքն դուրս մասնաւոր դաստիարակութեան մը յանձնուած եւրոպացւոց ձեռք, որոնք այն միջոցին բազմաթիւ էին ՚ի Պարսկաստան . և ՚ի Դավրէժ բնակելով, հօն գտնուած հիւպատներուն և Հայոց մեծամեծաց հետ ունեցած կենակցութիւնն իր ճկուն և արթուն մնաց վրայ այնպիսի բարի ազգեցութիւն մը ըրեր էին, որ թէ իր զինուորական և թէ քաղաքական կենաց մէջ պահեց այն ընդունած կնիքը, և ոյն պատճառաւ թերես մինչեւ վերջը մասնաւոր սէր մը կապեց անոնց ազգակցաց վրայ :

Իր կենաց առջի տարիներուն վրայ մինչև 1804 որոշ տեղեկութիւնն մը չունիք, յայտ է որ Պետութեան անդրանիկը ըլլայմի՛ բարերազդաբար յարբունեաց հեռու կ'ապրէր, ուր յիրաւի շատ բարի օրինակներ պիտի չտեսներ իր հօր քով. որ թաղիտեանց սարկաւագին պատմածին համեմատ, «Պարսկաստանի այխարին և արքունիքը իր կենդանութեան միջոց կանանց մը գարձուց և մահուընէ վերջն ալ սպանդանոց » : Արդ արքայորդին այսպիսի արքունեաց մը մէջ՝ զարմանք չէ որ շատ յարումն չգտաւ, աւելի բընտըռեց եւրոպացւոց կամ լաւ ևս ըսել Անդղիացւոց ընկերութիւնը՝ որոնք բաղմացեր էին արքունեաց մէջ, և մըցել լով Ռուսաց հետ, փոփոխակի կը բար-

ձրանային և կ'իջնային իրենց ազդեցութեան համեմատ :

Դ Անդղիացիկ՝ որոնք քիչ առաջ Հընդկաստանի մէջ ընդարձակուեր էին, Պարսից հետ միաբանելով՝ կ'ուզէին արգելք մ'ըլլալ Ռուսիոյ, որ հիւսիսային սառուցեալ երկիրներով շատացեալ՝ հիմայ դէպ'ի հարաւ կը դիմէր արև և ջերմութիւն խնդրելու, և անդղիական Ընկերութիւնը կը վախէր որ Ռուսիոյ այս փափաքը մինչև Հնդկաց ծովս ալ չհասնի. այս պատճառաւ ահա ամեն ջանք կ'ընէր զՊարսկաստան իրեն կողմն ձգելով պատաւար մը յարուցանել ընդէմ Ռուսաստանի : Բայց այս նախանձու մրցման մէջ աւելիյան ջող գտնուեցաւ իրուսատան, նախ իր զինուք և ապա առանձնական բարեկամութեամբք, որուն կապը թէ ոչ 'ի սկզբան՝ բայց յետոյ եղաւ նոյն իսկ Արաս Միրզա, որ հիմայ պատանեկութեան հասակն ալ անցուցեր էր և գեռբարեկամութիւնը ձեռք չառած՝ ստիպուեցաւ նախ զինուք մրցիլ ընդէմ Ռուսաց, որոնց բանակը կը յառաջէր 'ի Հայաստան :

Եւ արդարե Պարսից և Ռուսաց մէջ պատերազմը սկսեր էր, որուն զլիսաւոր պատճառներէն մին ալ իջմիածնի կաթողիկոսական աթոռոցն երկալառակութիւնը կրնար համարուիլ. որովհետեւ դաւիթ արքեպիսկոպոսը հակածութու երեր էր Գանիկի, որ օրինաւորապէս ընարուած՝ կու գար յէջմիածնին. Դաւիթ շահներով զիրեւանու պարսիկիսանը բանար և նախատիկներ կրել տուեր էր Գանիկի: Բայտնի է որ ուղիղ մասը չէր կրնար համբերել այս նախատանաց որ իրենց հոգուապետին կ'ըլլար, և Դաւիթի բռնութիւններէն ազատելու համար ուրիշ հնարք չէին տեսնար, բայց գիմել առ երազահաս կայսրն Աղքասանդր, որ ինքինքը միշտ պատրաստ կը ցուցընէր օգնութեան հասնելու, Ցիցիանով՝ Վրաստանի կը ըստ կ'ուզէի կամական կուսակալը՝ հրաման ընդունեցաւ բանակը շարժելու. նախ Գանձակի վրայ դիմեց, որուն խանը չէր

ուզեր տուրք վճարել, ինչպէս կ'ընէր երբեմն երբ Վրաց թագաւորութիւնը գեռ կանգուն էր. և պաշարելով զՊանձակի առաւ զայն Ս. Եղիսարեթի տօնին օրը, որով և իշխարակ կայսրուհոյն՝ անուանեց զայն Եղիսարեթուպօիսի : Անկէց շուեց երկանայ վրայ (1804 յուկիս), ուր հասաւ նաև ֆէթհ-Ալի Պարսից շահը մեծ բանակով, զոր հրաւիրեր էր երկանու Մէհմէտ խանը :

Համարձակ չկրցան արշաւել. և միոյն տասիս անդին փոքրիկ գուպարածներ հանդիպեցան, որոնք տեսեցին մինչև 1814, յորում թուսառոտան Նարուէնի գէմստիպուած ըլլալով զօրի հասցընել, Շահը Անդգիոյ տուն տալովը հաւանեցաւ հաշտութիւն խօսիլ, և երկու պատերազմողք կիշխիսաւան քաղաքին մէջ դաշինք մը դրին, որով Շահը մոռուաց կայսեր կու տար զնիբուան, և կը հրաժարէր ամեն իրաւունքէ Ապազիոյ, Տաղըստանի և Վրաստանի վրայ:

Հաշտութենէն վերջը երկար ժամանակ և կրնանը ըսել մինչեւ ցանն 1827 թէ Պարսկ և թէ Պարսկահայք խաղաղութեան մէջ անցուցին, և մանաւանդ կրնանք ալ աելցնել որ Պարսկ վիճակն Հայք շատ աւելի հանդիսաւ կը գտնուէին քան զնոյն իսկ բնիկ Պարսիկ: Աբաս Միրզա ալ այս պարապոյ միջոց սկսաւ սորվիլ և տեղեկանալ երոպական կարգաց վրայ: Իր մեծամեծ յատկութեանց համար, արքոնեաց մէջ թէ Հաշին և թէ Երոպացուց մէկ հատիկ սիրելի առարկայն եղած էր քան զամեն իրեն ուրիշ եղբայրները: Յայտնի է որ փութով նախանձ պիտի ծնանէր. ուսկից խօսուալով ստիպուած էր ժամանակը որսովք և ճանապարհորդութեամբք անցընել. և այս ճանապարհորդութեանց մեծադոյն նպատակներէն մէկն էր զրամոն և սիրով օդնել կարօտելոց, ուրիշ մալ կատարել երախտսագիտութեան պարսկ մը, և յիշել այն զառն օրերն յորս արտասուած կը տառապէէր, տեսնելով որ բնաւ որդի մը չէր ունենար իր սիրելի կողակցէն: և այս վիշտս այնքան աւելի մեծ եղեր էր, մտածելով որ իր հայրը խոտելով իր մեծ եզրորն անդրանկութեան իրաւունքը, զինքը զիքաս դահուն ժառանգ անուաներ էր. և հիմայինքը որդի չընէր: Այս սրտի տիրութենէն հօն հօն թափառելու միջոց դիտեր և տեսեր էր հայ ուխտաւորաց բազմութիւնը որ կը զիմէր Նախավկային վանքը, և մեծ ախորժանք մորիկ կ'ընէր հօն եղած հրաշից պատ-

մաթեանց: Աբաս Միրզա որշափ որ պարսկադեն՝ բայց ունենարլի ինքն ալ այն միտումը՝ զոր զայսօր կը դիտենք շատ մը պարսկադենից և մահմէտականաց վրայ, ինքն ալ սկսաւ յաճախիլ ուխտի Նախավկային վանքը՝ ընծառ ալ այինք և պատարագօք, որոնց մէջ պանձէ անդամները անուանի էին. և քիչ վերջը, 1812ին միջոցները, ունեցաւ որ զի մը, յետոյ ուրիշ մ'այլ, որոնց իմացուց թէ քանի ալոթիւք խնդրեր էր այս չնորհքը: Հիմայ այն ուխտին տեղ՝ գոչութեան պարտքը կը կատարէր իր որդուց հետ, յորս Կիհանկիր և Խոսրով Միրզայի բնծայքն ամենէն հարուստ ներն էին՝ ըստ վկայելց ժամանակցաց⁴:

Ոհա այս յիշասակներն էին որ աւելի սէր մը շնչեր էին Աբաս Միրզայի: Հայոց վրայ, և այն քաղցր ընդունած շնորհքներէն վերջը՝ իրեն համար բնակութեան և որսորդութեան աեղ մը դարձան այն կողմերը, և ստէպ կը յաճախէր Մատական գիւղը՝ ի Մարանդ, որ նոյնակչ երբեմն ձմերոց էր մեր Աբրուսնի թագաւորաց, և Գաղիկ մեծամեծ շնչքեր կառուցուծ էր հօն: Բաց' ի Նախավկային վանաց՝ ուրիշ վանքերու ալ սկսաւ համնիլ օդնութեան, և շնելով մանաւանդ որ կ'ըմիածնի աթուը ակբատութեան մէջ է, այնչափ ատեն շփոթից և խաներուն հարստահարութեանց պատճառաւ, տարին հարիւր թուման թոշակ մը կապեց⁵:

Ոհա այսափսի քաղցր զբաղանքներու պարապեալ էր, երբ իւր հայրը տժգոհ կիւլիստանի դաշնոց և Պարսկաստանի սահմանաց վրայ, իր արի որդին նորէն կանչեց զլուի կենալու նոր բանակի մը, որ կը պատրաստուէր Հայաստան արշաւելու:

Որուք յանկարծակի եկան: և որով հետեւ առձեռն պատրաստ բանակ մը չկար, անոր համար երմոլոփ Վրաստա-

⁴ Ճանապարհորդութիւն 'ի Հայաստան: Կոռակ օրագիր, 476:

⁵ Մոհր Մագիստրոս:

նի կուսակտին հօս հօն ցրուեալ գունդ գերը ընդ ամենը 4,000 հոգի ժողովեցան հայկազն Մատաթեան զօրավարին քով Գանձակայ սահմանները, որ նախ Շամբորի քով զարնուելով Պարսից ջուկատի մը հետ, որոն կը զօրավարէր անուամբ և եթ Արասի որդւոց մին՝ Մոհամմէտ, յազդեց անոր և շատ մարդկի զերի տարաւ. յետոյ Մատաթեան զնոց միանալու ֆառփիչ զօրավարին հետ, զոր Նիկողայոս կայսրն պատերազմին սպարապետ անուաներ էր :

Արաս Միրզայի ձեռուց տակ եղած զօրը 24,000 էր, և զօրավարնին տեսնալով Ռուսաց անպատճաստութիւնը՝ միտքը դրաւ ուղղակի չտել Ցփիսու վրայ. Թերևս կ'ուզէր Ցփիսեցւոց իր գթոս և համբոյր բարքը ցուցընելով մոռցնել տալ ինչ որ իր մեծ հօրեղայրը գործեր էր, և անոր աւերածներուն տեղ՝ նոր շինածներ բարձրացընել. բայց Շոշշի փոքրիկ ամրոցը արգելք եղաւ իր այս խորհրդին, որուն բնակիչը խափանեցին արքայորդուն քայլերը, և դիւցազնական արութեամբ վեց շաբաթ դիմացան խիստ պաշտօնան մը. մինչեւ Արաս Միրզա փոխելով իր դիտաւորութիւնը, ընթացքը գարձուց դէպ ՚ի Գանձակ, ուր 10,000 հոգով բանակած էր Փափկիչ Մատաթեան զօրավարին հետ, և Քիւրակ գետին եղերը պատերազմ տուաւ Ռուսաց. Ռուսք զբեթէ ընկնուելու վրայ էին, երբ Փափկիչ հեծելազօրուն զլուխ կեցած, արծույ պէս խոյոցաւ Պարսից վրայ, և ահագին հրածգութեամբ անոնց աջ թեր խորսակելով, պահեստի գնդով մ'ալ Փախստէից ետեւէն ինկաւ և զանոնք Երասմիէն անդին անցուց. Պարսից կողմանէ անկեալք և փիրաւորք բազմաթիւ և հազարաւորք եղան. իսկ Ռուսաց կողմանէ որչափ որ ալ պաշտօնական յիշատակարանք զայն 300 կը ցուցընեն, սակայն այսպիսի թիւ մը շատ նուազ և զբեաթէ անկարելի կերևայ. Այս յայտնի է որ այս պատերազմէն վերջը Ռուսք յազմա-

նակաւ մոտան ՚ի Նախիջևան և յԱրասապատ բերդը, զոր քիչ առաջ շիներ և ամրացուցեր էր Արաս Միրզա, և կըրկին անգամ նորէն Հարուածելով Պարսից բանակը ձիվանպուլախի մօտ՝ քաշուեցաւ ձմերտցները :

Այս պատերազմներուն մէջ զիտեց և տեսաւ Արաս Միրզա որ ինչքան յետամնաց էին Պարսիկը զինուորական արուեստին և կրթութեան մէջ, և աւելի բազմացուց իր ջանքն անդիացի և գաղղիացի զօրավարաց օդնութեամբ կրթելու իր գունդերը, կուուելով միանդամայն Պարսիկ զօրուն գաւառական և մանաւանդ կրօնական նախապաշարմանց գէմ: Բայց, եթէ ասկէ վերջի պատերազմներուն մէջ ալ ընդգէմ Ռուսաց չունեցաւ մեծ յաջողութիւն մը, այսու հանդերձ բնաւ չի նուազիր իր արգիւնքը զինուորական յառաջադիմութեան մէջ, որուն համար նոյն իսկ իր թշնամի զօրավարէն և եւրոպական պետութիւններէն մեծամեծ գովեստներ ընդունեցաւ: Իր պարտութիւնքը բնաւ զինքը անպատիւ չեն ըներ, այլ մեծապէս կը բարձրացնենիւ իր հակառակորդ զօրավարն զմշտացագին Փափկիչ, որ գարուս առաջին զօրավարաց կարգն անցած է:

Սակայն եղանակն առաջ կ'երթար. սառուցեալ դաշտերը սկսեր էին հակիլ և դաշտագեղ տերենները և ծաղիկները կ'աւետէին Հայաստանի այն հրաշալի գարունը՝ զոր մեր քերդողք անմահացուցին: Ծիծառն Այրաբատայ գաշտերուն վրայէն սուրացեր անցեր էր, և մերձակայ գիւղօրէից գումեր էր որ պատրաստ բանակներ զիմաց զիմաց կեցեր են մէկմէկու հետ զարնուելու: Քաղաքաբնակը և շինականք, որոնք շատ տարիներ ՚ի վեր Պարսիկ խաններուն տուքերէն ընկճեալ կը հառաջէին, հիմայ մօտ տեսնալով քրիստոնեայ պետութեան մը բանակը սրտեանդն կ'աջօթէին անոր հովանաւորութեան ներքեւ մօնալ. նոյն ուխտը կ'ընէին նաև իշմիածնի միարանք, որոնք թէպէտ տեսած էին

Աբաս Միրզայի աղնիւ ձիրքերը և վայլ լոծ էին անոր բարերարութիւնքը, բայց գիտէին ևս որ Աբաս Միրզայի տեղ կրնային ուրիշներ գալ և նոր նոր տուրքերով գիշատել զժողվուրդը, և պատերազմին աղիտից վրայ՝ ընտանեկան անպատութիւնքն ալ աւելցընել. անոր համար առանց ապերախտ գտնուելու իշխանին, կրնային փափաքիլ առու բանակին, որ գարնան դրանց բացուելուն պէս, իջաւ Այրարատայ դաշտը, և մօտեցաւ իշմիածնի, և ուր ընդ առաջ ելան փառաւոր հանդիսիւ եպիսկոպոսունք և վարդապետը և բովանդակ միաբան ուխտ եկեղեցւոյն, ամենայն չքեզ զարդուք: Ռուս զօրավարն անկէ շարունակեց ընթացքը Ներսէս Աշտարակեցի արքեպիսկոպոսին հետ գէպ յերսանայ ամրոցը:

Երբ արքայորդին զայր լմեց, 12,000 զօրօք եկու բանակեցաւ Օշականայ դաշոր, և հօնկէ հետեւակաց գունդ մը զրկեց որ իշմիածնի արտաքին պարիսպը ու մրակուծեն, բայց այս չոկատը լսելով որ Ռուսաց կրասովկի զօրավարը 2,500 հետեւակօր և 500 հեծելովք պաշտելոց օգնութեան կու գայ, նորէն դարձաւ միանալու մայր բանակին հետ: Աբաս Միրզա փութաց բռնելու քարաժայու կիրճերն, ուսկից պիտի անցնէլին Ռուսք և կրասովկիի հետ օգնութեան եկած գունդերն, առջինը քաջութեամբ կուռելով անցաւ, բայց վերջինը մինչ անկասկած կը յառաջէր և զինուորներէն մաս մը ծարան անցնելու համար առուտակի մը վրայ գիմեր էր, Պարսիկը վրանին ինկնալով մեծ կոտորած ըրին:

Չեմ ուզեր անյիշատակ թողուլ աղպային ոգւյո եռանդեան կայծ մը՝ զոր Ռուսաց պետութիւնն այն ժամանակին արձարծեց ՚ի Հայս, և զոր Զարմայը Մսեր այսպէս կ'աւանդէ՛ իւր հօր յիշատակարանաց նանօթութեանց ներքն: Ճամանակիս այսմիկ վերաբերին նաև եղեալքն ՚ի տէրութենէ Ռուսաց Ազդ: Արարուրին առ Հայս և Պաշաւ որուրին Հայոց նոր սարքվող զօր-

քի համար, որոց տպագիր օրինակն « գտանին ՚ի մատենադարանի հօր ի- մոյ (Մսեր Մագիստրոսի Մսերեան), և որք, որպէս պատմէր հայրն իմ, ջանիւք և աշխատութեամբ ներսէս ալք- եպիսկոպոսի սկսեալ էին կատա- րել և հայ զինուորութիւնքն, որպէս ինքն (Հայրն իմ) ականատես եղեալ էր. Կրթէին յանդիման իշմիածնի ՚ի « զինաշարժութիւն, ունելով զառանձին գրօշակ, ՚ի վերայ որոյ նկարեալ կային « Մասիս, Տապան Նոյի, Սուրբ դաստա- ռակ, և այլն : Բայց ոչ ընդ երկար տեսեաց այս. զի ՚ի յաջորդ ամի, զինի « մեկնելոյն անտի արքեպիսկոպոսին « Ներսէսի ՚ի Պէսարապիհա, զօրքն այն արձակիցան » : Կը յաւելու ապա գրին ծանօթութեանց մէջ Աղջարարուրեան և կանոնաց օրինակն, որոնց ներքն ստորագրած է Տփիդու զինուորական կուսակալը : Կը շարէ ապա բոլոր հայ զօրապետաց և զօրաց անուանքը, զընդպապետ եանդոր Լազարեան, տեղապահ Դաւիթ կորղանով, և սպայք, 12 ենթասպայք և 109 զինուորք :

Թէպէտ քիչ վերջը Հայոց այս գունդը ցրուեցան զնազան պատճառաց համար, սակայն զինուորներէն և սպաներէն շատերը Ռուսաց կանոնաւոր բանակին մէջ մտան, զորս մեծ գովութեամբ կը միշէ Ֆոնդոն իր կովկասեան գաւառաց պատերազմաց պատմութեան մէջ : Եւ որ մեծն է, Փափքիչ Տաճկաց գէմպատերազմին միջոց, մայիւնն անուանակոչութեամբ չըրս ջոկատէ գունդ մը կազմած էր, զոր կազմողք Հայք էին և մահմէտականք, և որոնք իրենց քաջութեան համար զանազան անգամ զովեցան յաղթող զօրավարէն :

Բայց թողով այս պատահարը, որոնք յետնագոյն ժամանակի մը կը վերաբերին, մենք հետեւինք Փափքիչի ընթացքին, որ բանակած էր Երասմիք մօտ, և կ'ուզէր իշմիածնէն անցնելո, պաշարել Սարտարապատ նորաշէն բերգը, սակայն պաշար չունենալով, Ներսէս արքեպիսկոպոսին դիմեց, որ

կողք ժողովնեալ Հայերէն 1,000 քոռ. ցորեն ընդունեցաւ. որով մէկէն փաս-
քիչ պաշարումը սկսաւ: Մ'էջի կուսա-
կալը Հասան խան՝ յետ երկու օր քա-
ղաքին ռմբակոծումը և հարաւային
կողմի պարսպաց անկումը տեսնալով
և գուշակելով նաև մօտավուտ առումը,
երեկոյեան դէմ պատգամաւոր զրկեց
փափեիչի երեք օր ինդրելու, բայց մի
և նոյն միջնոցին արիելեան կողմի գոռէն
ելաւ փախաւ: Ռուսք մօտան ամրոցը, ուր
բաց ՚ի բաղմաթիւ գերիներէն, գտան
14,000 քոռ ցորենոյ, 13 մեծ թընդ-
անօթ և ուրիշ շատ մը հրազէնք:

Փափեիչի Սարտարապատի մէջ զօրք
թողով, երենանը պաշարեց, ուր ապա-
ւինած էր նաև Հասան խան. և յետ
զայն ռմբակոծելու քանի մ'օր, մարդ
զրկեց Հասան խանի անձնատուր ըլլա-
լու. բայց Հասան հրաման խնդրեց որ
նախ կարենայ խորհրդակցիլ Արաս
Միրզայի հետ. Փափեիչ չուզելով ժա-
մանակ կորսնցնել, յետ մեծ պատրա-
ստութեան: Հոկտեմբեր 1ին մեծ յար-
ձակմոնք մ'ըրաւ. և յետ ահաւոր կը-
րակի մը. քաղաքացիք զարհուրած դրո-
ները բացին և Ռուսք բազմութեամբ
դիմոցին ներս: Հասան խան ապաւի-
նեցաւ մզկիթի մը մէջ, զոր հայ երիտա-
սարդ մը տեսնալով մատնեց Ռուսաց.
և անոնք ալ զերի բռնեցին: Փորձով
Փափեիչ շարժական պարիսպներ շի-
նեց, որպէս զի եթէ յանկարծ Արաս
Միրզայ յարձնէր, կարենայ քաղաքը
պաշտպանուիլ. և հօն թողով զերասո-
վաքի զօրավարը իբրև քաղաքապետ,
անցաւ երասխը, հասաւ Դավրիժու-
դիմաց, որուն քաղաքացիք դռները
բացին, և հայ ժողովուրդը եկեղեցա-
կան սպասուր ընդ առաջ դիմեց: Փաս-
քեիչ Հայոց այսքան ընդունելու թիւնը
վարձատրելու համար, խնդրեց ՚ի կայ-
սերէն՝ զրկելու ՚ի բանակն զԼազարոս
Լազարեան հայկացն հազարապետը,
որդի Յովակիմայ. որ երբ հասաւ ՚ի
Դավրէժ, Փափեիչ զինքը քաղաքա-
պետ դրաւ, ՚ի մեծ զոհութիւն ամե-
նայն Հայոց:

Փափեիչի այսպիսի յաղթական և
արագալաց ընթացքը մեծապէս տագ-
նապեցուցեր էր զՊարսիկս, և Արաս
Միրզա տեսնալով որ անկարելի էր
Ռուսաց բանակին առաջքն առնուլ.
հաւանեցաւ հաշտութիւն խօսիլ. և եր-
կու սպարապետները տեսնուեցան
մէկմէկու հետ ՚ի Տենկարկան, ուր կը
ընակէն նորուք: Որոշուեցաւ որ Երաս-
խը երկու Գետութեանց սահման ըլ-
լայ. Ռուսք Դավրէժէն ելլան. տարուան
մը միջոց ազատութիւն տրուի թէ Հա-
յոց և թէ Ալտրպատականի ժողովըր-
դոց որ կարենան զաղթիլ ընտանեզք
Ռուսաց իշխանութեան ներքև, և Պար-
սից տէրութիւնը 20 միլիոն ռուսպի
վճարէ պատերազմի ծախիք:

Սակայն այս պայմանները ընդունե-
լի չեղան Պարսից Գետութեանէն, որով
հետեւ Արաս Միրզա իր հօրը քովէն
հեռացած ժամանակի, իր եղբարքը նո-
րէն զօրացեր էին արքունեաց մէջ.
ծանր կ'երևար իրենց որ ամենայն պա-
տերազմական գործք միայն Արասայ
յանձնուին և իրեն անունը միայն լսուի
պետութեան մէջ. այն պատճառաւ
ծածուկ գոհ աչքով մը կը տեսնային
Արասայ գործոց ձախող երթալլ, և
երբ դաշինքն ալ հաստատեց՝ այն ա-
տեն համոզեցին զՖէթհ-Ալի որ արքայ-
որդին առանց բովանդակ արքունեաց
հաւանութեան ասանկ դաշինք մը ստո-
րագրելու իշխանութիւն չունէր, և
Ֆէթհ-Ալի ոչ այնքան համոզեալ որ-
շափ ժամանակ շահելու համար, իմա-
ցուց Ռուսաց Գետութեան, որ Արաս
Միրզայի ստորագրած դաշինքը ոչինչ
էր. որովհետեւ իշխանութիւն չունէր.
և իրեն այս ինքնագլուխ գործոյն հա-
մար՝ թաղին իրաւունքն ալ կը կորսըն-
ցընէր և կ'անցնէր իր Հասան Ալի Միր-
զա եղբօրը. Միհանդամայն ցուցընել
ուզելով խազաղութեան փափաքը, եր
արտաքին գործոց պաշտօնեայն Ալ-
տիւլ Հասան խան բանակը կը զրկէ՛
դաշնազբութիւն մ'ընելու համար:

Փափեիչ որ առաջին տեսութեամբ
մեծ սեր կապեր և դմացեր էր արքայ-

որդւոյն քաղցը և վիտնգամայն արի բնութեան վրայ, հիմայ մեծապէս վըշտացաւ տեսնալով անոր այսպէս արհամարուիլը. և որչափ որ ալ գուշակեց թէ այս գործը ֆէթհ-Ալիի և իր արքունեաց գիտ մ'էր՝ ժամանակ շահելու, այսու հանդերձ սպասեց նոր պաշտօնէին. բայց ծանոյց միանգամայն, որ թէ մերժուէր Աբաս Միրզայի ստորագրութիւնը, այն տատեն ինքը աղատէր փութով թշնամութիւնը սկսելու

Այս նոր պարագայիս մէջ Ապահիւ-Հասան խոն ժամանակ խնդրեց արքունեաց հետ խօսակցելու, որ չուզեց խոնարհիլ ուսւ զօրավարին պահանջմանց, և ծածուկ նուիրակներ զլիեց յԱրագատական՝ զժողովուրդը Շուռաց գէմ հանելու, միանգամայն բանակին այ հրաման գնաց, որուն կը հրամայէր տակաւին Աբաս Միրզա, անցնելու զինադադարման գիծը. ֆէթհ-Ալի և արքունիքը զիստէին որ եթէ կար մէկը՝ ի Պարսկաստան որ կրնար փառքիչ ընթացից խոշնդուսն ըլլալ, Աբաս Միրզա էր միայն, որ զիտէր եւրոպական օրինոք կոռուիլ, և անկէ աւելի զիտցեր էր և զիտէր բանակին մեծ սէրը և համակրութիւնը շահիլ, որ պատրաստ էր ապստամբութեան եթէ յանկարծ փոխուէր հրամանատարութենէն իրեն սիրելի արքայորդին:

Հահը կը հրամարէր որ Ռուսք աւելի կակուղ եղանակի մը կը սպասւն, բայց խաբութցաւ. և ֆագիկիչ Պարսից կողմանէ դաշնաց աւրուիլը տեսնալով, ինքն ալ սկսաւ թշնամութիւնը. և մինչ ձիւնը և սառը գեռ ամեն կողմ տիրապետած էր, Ռուսաց բանակը շատ աւելի վարժ ձմեռնային եղանակին քան իրենց թշնամիքը, երեք մաս բաժնուած կտրեց անցաւ դաշտերը, հասաւ Քաջանքուիչ ստորոտները և ձախ թւեն ալ առաւ զԱրտաւիլ և պատրաստութցաւ ընթացքը ուղղել դէպի Դէհրան:

Այսպիսի երագ և յաղթական ընթացք մը շուարեցուց զհահը, որ հրաման

դրկեց փութով Աբասայ՝ առջի դաշնագրութիւնքը հաստատել Արաւ նուի. րակի հասուց իւր բարեկամին, և երկու բանակաց սպարապետը իրենց սպայակայութիւնուցան ի թիւրմէնչայ, ուրաստրագրութցան հաշակաւորթիւրք մէկայի դաշինքները (1828 փետր. 10—22), որով Երաւան սահման կ'ըլլար երկուց Գետութեանց, և Ռուսք կը շահէին Երևանու և Նախիջևանու գտաւառները, ինչպէս նաև զիմիածին. բաց ասկէ, 20 միկոն սուպիթ պատերազմի ծախը, կասազից ծովոն ազատ վաճառականութիւնը և հրաման մը որ փափութք կարենան գաղթիլ դէպ ՚ի Ռուսաց երկիրները: Փասքեիլ իր այս ամենայն քաջութեանց համար կուն Երևանու համ Երևանուրի տիտղոսը կ'ընդունէր իր Պետութենէն:

Դաշնաց ստորագրութենէ վերջը, կայսեր եղբօր Միքայէլ Պալամիչի տօնն ըլլալով (նոյ. 8), Փասքեիլ Պարսից արքայորդոյն առջն շքեղ զօրահանդէս մը կատարեց, որուն մէջ տեսնութցաւ երկուց զօրավարաց թէ փոփոխ բարքերնին և թէ մտերմական սէրերնին: Այս զօրահանդէսը ժամանակի լրացիք նկարագրած ըլլալով, ախորժելի է և մեզ զայն բաղելյանուանի Մասեր Մազհստրոսէ. «Ի 10 ժամու առաւոտեան, « հրամանատար կովկասեան գնդին « զեներալ Ալյիւդանդ Պասկեիչն հան, « գերձ բոլոր մեծամեծք՝ եկն ՚ի բա, « նակն ՚ի վրան եկեղեցւոյ, ուր զինի « աստուածային պատարագի՝ մաստու « ցան Ցեառն Աստուածոյ աղօթք գոհու, « թեան հանդերձ արձակմամբ թընդ. « անօթից: Զօրքն կային շուրջ զիորա « նաւ եկեղեցւոյն վառեալ յանթե, « բի սպատաղինութիւն շուոյ »: Այս սուածային պաշտօնէն վերջը, եկաւ Աբաս Միրզա իր 15 ամեայ Խոսրով Միրզա որդւոյն հետ. Փագեիլ ալ ընդառաջ եղալ ըլլալով « փոխադարձ եղանակաւ բարեկամութեամբ ողջունեցին զմիմեանսու Յետոյի բանցրասիէֆ աւագդ դնդապետը ներկայացուց իրեն « զանդիր յայտարարութիւն և զտումակ

զինուորական», և անկէ վերջը Փաստելիքի հետ սկսաւ անցնիլ բանակին ճակատին դիմացէն, հարցընելով իւրաքանչիւր դնդին և գնդապետին որպիտութիւնը, և ամենուն « քաղցրամմաք բանիք գովզիյն մատուցանելով », կըսէ զրիշը : Սկսաւ ապա զօրահանդէսն, և ամենուն իր դիմացէն անցած ժամանակ՝ արգայորդին ուշի ուշի կը դիտէր և կը գովէր Ռուսաց բանակին շարժմունքը, երագութիւնը և զգեստները : Զօրահանդէսէն վերջը՝ Փաստիկը զԱբաս Միրզա հրաւրեց առանձին վրան մը, յորում մեծահաց նախաճաշ մը պատրաստած էր : Եյն տալաւարին մէջ առանձին սենեակ մը պատրաստուած և զարդարուած էր Աբաս Միրզայի համար ըստ արեւելեայց, յորում սեղան մը դրուած էր երեք անձանց համար : Մէջ տեղը նստաւ Աբաս Միրզա, աջ կողմը Փաստիկը և ձախ կողմը իր խոսրով Միրզա որդեակը : Դեռ անդին ուրիշ սեղաններ ալ դրուած կային, ուր բազմեցան երկու կողմին ալ զօրավարք և աստիճանաւորը :

Այնքան չեղեղ եղաւ հացկերոյթը, որ « պակաս չերսէր քան զինջոյս մայրաքաղաքաց կւրոպիոյ » : Սեղանոյն ատեն՝ կային նաև երաժշտական գործիք և երգիչը, որոնք կը քաղցրացնէին հանդէսն . և կոշնականք բազմաթիւ բաժաներ քամեցին վասն կենաց կայսեր, Միքայէլ Պաւոլիչին, աղաղակելով, և կեցցէ արքայ . յետոյ արքին վասն և առողջութեան Աբաս Միրզայի և « որդւոյ նորա » ցանկացողաց խաղա . և զութեան . և 'ի վերջոյ վասն առողջութեան հրամանատարի կովկասեան դնդին » :

Այս չեղեղ և միրայիր հանդէսէն վերջը, ոչ միայն երկու զօրապետք մեծ սիրով կապուեցան իրարու . հետ, այլ և բովանդակ Ռուսաց բանակը զմայեցաւ Աբաս Միրզայի վրայ, և արքայորդին ալ փոխադարձարար անոնց գլխաւորաց համար ինդրեց և ընդունեցաւ իր հօրմէն զանազան պատիւներ և նշաններ : Այս պատուելոց մէջ կը գտնուէր

նաև Ղազարոս հայկազն գնդապետն ալ, որ վել վերջը հայ գաղթականութեանց հանդիսադիր պիտի կենար . ինքն ալ Աբաս Միրզայի ձեռքով ընդունեցաւ Առիւծու և Արեղական նշանին առաջին աստիճաննը :

Խաղաղութեանց աստորագրուելէն վերջը, Աբաս Միրզա Պարսկաստան քաշուեցաւ . և հօն պատերազմական հանգերձները մերկանալով մկասւ ընտանեկան կենաց գաղցրութիւնը չնչել, և ամենէն աւելի զբաղիլիր որդւոց գաստիարակութեան համար, որոնց վրայ կարգէ գուրս սէր մ'ունէր : իր այս մեծ փափաքը լեցընելու համար, հարկեղաւ երպացայի ուսուցիչներու դիմել որովհնէտե Շիրազի և Մէջէտի հաշակաւոր համալսարաններուն մէջ հաղիւ արաբերէն և Գուրանի մեկնութիւննը կը սորվեցնէին : Բարեբազզաբար, թէ դժբաղդաբար չեմ դիտեր, պակաս չէին արքունեաց մէջ անդղիացի զինուորականք, որոնքյանձն առին սիրով պապայ շահէրու գաստիարակութիւնը . և եթէ մանրամասն չեմ գիտեր անոնց անուանքը, ուսուցիչքը և ուսուցածնին, ստիայն Մոհամմէտ Շահին, որ Աբաս Միրզայի որդին և իր պապուն յալորդն եղաւ, ցցցուցած մեծ փափաքէն թէ աշխարհագրական ուսմանց և թէ պատմութեան համար, կը գուշակեմ, որ Աբաս Միրզա ուսումնական և միանգամայն զինուորական գաստիարակութիւն մը տալ փափաքեր էր իր որդւոց : Ձինուորական արհեստին համար, մեծ նպաստեղաւ Դաւիթիթ խան Սակինեանց հայկան կորիճ զօրավարը, որ յետոյ Աբասայ որդւոյն Մոհամմէտ Շահի թագաւորութեան ժամանակ Պարսկաստանի առաջին զօրավարն էր, և որ այնքան խառնաշփոթ կուիներու մէջ հաւատարիմ մնաց իր սիրեցեալ տիրով որդւոյն, և գլուխ չծռեց Ֆէթհ-Ալիի բազմաթիւ որդւոցը սազրանաց : կը մնար միայն ամենէն վերջը մեծագոյն դաս մը, զոր Աբաս ժամանակին կը պատրաստուէր օրինակով միայն տալ իր որդւոց բայց, աւաղ, վաղաժաման

մահ մը կալեւով զինքը բոլոր իր սիրելեաց և բոլոր Պարսկաստանի գրիէն, ժամանակ չտուաւ որ օր մը գահ եղալով սորուեցընէ իր որդւոց և թոռանց թագաւորելու և կառավարելու ամենագուարին և ամենագաւառն գասր, և զանիկայ քաղցրացընելու միջոցները :

Որչափ որ Աբաս Միրզա կը խորշէր պատերազմելէն և միտքը գրած էր առանին օրինաց զրավիլ, իր եղբարքը՝ որնք չէն գալլիի արքունեաց մէջ նորանոր հնարագիտութեամբ ատելի ընել զինքը, կամ գոնեա ձեռքէն յափշտակել գահույաջորդութիւնը, հիմոյ անդդիացի նուիրակաց հետ միանալով սկսան նորէն մախալ ընդդէմ Ռուսաց : Եթուին աստիճանի նախատիւք մը կը հոչակէին թիւրքմէնչայի դաշինքը, որ իբր Պարսկից տէրութիւնը ընկնծեր և տէրաբացուցեր էր . և ասոր պատճառն արքունեաց շփոթից մէջ բնարուելու տեղ, ամենայն յանցանք անոր վրայ կը ձգէին, որ մահն աչք առած՝ արդութեամբ հայրենեացը փառաց համար կոռուեր էր : Այնքան ատելութիւննին սաստիկ էր ընդդէմ Ռուսաց՝ որչափ որ գիտէին թէ միակ անոնց սիրելի և բարեկամութեան շղթայն է իրենց եղբայրն Աբաս, և նզելով այն զօդը՝ կը յուսային իզել նաև անոր պատույն բովանդակ կապը . իրենց այս մտածութիւնը՝ գործ գնելու համար, հարկ էր գրգռել նաև զժողովրդոր, որ արդէն մեծապէս տժգոհ էր թիւրքմէնչայի դաշանց վրայ : Գիտէին իրենք՝ որ ամբոխը կը զարհուրէր ձեռք երինցընելու Աբասի վրայ, բայց կը յուսային որ յետ միանդամայն Ռուսաց բարեկամութիւնը քակուելու՝ արքայորդին երկայրի սուսերաց մէջ կը գտնուէր, կամ՝ պիտի դիմէր ընդդէմ իր մտերիմբարեկամաց և անոնց աչքէն պիտի ելլար, և կամ չուզելով հօրը կամաց համեմատ պատերազմի երթալ, անհնազանդ պիտի գտնուէր և զըրկուէր գահուն ժառանգութեան իրաւունքէն :

Այս խորհրդոց և մտածութեանց

մէջ էին իր եղբարքը, երբ յանկարծ օր մը մոլեւունդն կրիւք բորբոքելով ու միկը, վազեց Ռուսաց զեսպանատան վրայ, կոտրեց ջարդեց դուռն և սենեակ, և անողորմաբար խողխորկեց զիրիպացոտիք գեսպանն բոլոր ընտանեօր և ծառայիրք :

Մեծ էր այս յանցանքը և պատերազմն միայն քաւելի . և Պարսից արքունիքը փոխանակ մէկէն նիկոլայ յոսի դիմաց ինքզինքը արգարացընելու, պատերազմի սկսաւ պատրաստուիլ Շահին որդիքը հասած կը համարէին իրենց նախանձուն վրէմխնդրութեան ժամանակը և կարեւոր կը տեսնային պատերազմները սկսիլ : Զայն աւելի յայտնի ընելու համար, հոչակուեցաւ որ Հասան-Ռիլ Միրզա արքայորդին 50,000 բանակով Դավրէժ հասեր է և ըստ դաշանց թիւրքմէնչայի Աբասա, պատի մէջ եղած հրանօթքը կը պահանջէ : Մի և նոյն միջոց Դավրիժու ուսւ հիւպատութիւնդիացւոց խորագէտ սադրանգք թողուց զիտավրէժ, որով և Ռուսիոյ և Պարսկաստանի մէջ պաշտօնական հաղորդակցութիւնք կը տրեցան : Պարսիկները մեծ յոյս ունէին յաղթելու Ռուսաց, որոնք նոյն մեջոցին Տաճկաց հետ կը կոռուէին Հայաստանի մէջ, և կը կարծէին զփաքրեիչ երկու թշնամի բանակաց մէջ փակել, Բայց յանկարծակի Ալիսցիայի ամուր երդին առման լուրը ամենայն ինչ կերպարանափոխ ըրաւ : Աբաս Միրզա որ լուսթեամբ ամենայն շարժմոնք կը գիտէր, հասարակաց սարսափը իրեն նպաստ առնելով՝ հոչակեց, որ եթէ յանկարծ իր եղբարքը ուղէին բռնի կոռուկը ընդդէմ Ռուսաստանի, ինքը կը ստիպուէր Ռուսաստան քաշուելու : Պատուիրեց միանգամայն որ իւր արքոնքը սուզի նշան կրեն ուսւ գետպանին մահուան համար : Ասով ալ գոհ ըրլարով և բացէ ի բաց չուզելով աւրուիլ Ռուսաց հետ, իր համհարդը Ալի-Երւազպաշի առ Փաղենիշ զրկեց բարեկամական թղթով մը, խորհուրդ հարցընելու թէ ինչ պէտք էր ընել այս

պարագայիս մէջ : Փառքեկչ փոխադարձ սիրալիթ նամակով մը խորհուրդ տուաւ իր եղբայրներէն մէկը կամ իր որդին Բէդրպուրկ զրկել առ կայսր և արդարացընել եղածը : Քուտաչէք իշխանը, Համհարդ Փակըկեիչ, անձամբ այս նամակը տարաւ 'ի Դամիրէժ առ Արքաս Միրզա, որ արդէն սկսեր էր կազմել իր որդւոյն ճամբորդութեան հանդերձանքը, և մայիս 10ին (1829) Խոսրով Միրզա կը հասնէր 'ի Տփղիս յանձնարարական թղթով մ'առ Փասքեիչ, յորում Աքաս Միրզա զինքն իր ամենէն մաերիմ բարեկամը կ'անուանէր, և կը թախանձէ հայր մ'ըլլալ իր որդւոյն և պէտք եղած խորհուրդները տալ իր նուիրակութեան համար :

Սակայն Խոսրով Միրզայի հետ եղած իշխանք չուղեցին յանձն առնուլ այս նուիրակութիւնը, պատճառ բերելով՝ որ իրենք այսպիսի նուիրակութեան մը հրաման չունէին : այսու հանգերձ Փասքեիչ որ Աքաս Միրզայի դիմաւորութիւնը գուշակեր էր, զանոնք յամրըն թացիք ճամբար գրաւ դէպ 'ի Բէդրպուրկ : Յետոյ երբ զիմեց նոր յալթութիւններ կատարելու 'ի Հայաստան, Շահը փութով ուրախակցութեան թըլք թէր հասոյց առ իւր թօնոնը՝ Նիկոլայոս կայսեր համար, և այս թղթերը հասան՝ մինչդեռ Խոսրով Միրզա տակաւին կը գտնուէր 'ի Նովկորոս : Ուստից ճամբան շարունակելով հասաւ Ռուսաց մայրաքաղաքը, և յետ արդարացըներու գեսպանին սպանութիւնը՝ իրը մներանդն խուժանին կողմանէ եղած, մեծ պատիւ և ընդունելութիւն գտաւ կայսերէն :

Ահա այս գէպօվ կը լմնայ Աքաս Միրզայի թէ զինուրական և թէ քաղաքական կեանքը Պատմութեան առջև Մնացած երկու տարիներն որոնք կանխեցին իր տարածամ մահը, իր կուսակարութեան մէջ անցուց, և կ'ախորժէր բնակիլ ընդ երկար 'ի Դավրիէժ, որ քան զամեն ուրիշ քաղաքներն աւելի եւրոպական կերպարանք մ'ունէր միանդամայն հեռի իր եղբայրներէն, ու

լոնց նախանձուէն պժգացեր և վշտացեր էր և որոնք չէին դազրեր բնաւ խաժու աչքով նայելու իրեն փառաց վրայ : Եւ որոնց յանդգնութիւնը այնշափ էր՝ որ և ոչ իսկ իրենց յանձնեալ գաւառաց տուլքերը կը զրկէին յարքունիս : Սակայն ասոնք ամենն ալ աննշան անձինք չէին, կային նաև մէջերնին զօրաւորներ և կարիճներ, յորս մանաւանդ Մահմատ-Ալի անդրանիկը, որ կրմանշահի մարզպանն էր և շատ նմանութիւն ունէր իր բարուց մէջ ներքինի Մահմատ Աղային, և անոր պէս և այր հօր և քաջ 'ի մրցմունա պատերազմաց, այլ ըստ առաջնոց ինքնակալաւաց վարէր զիրակութիւն պատերազմին » . « Մինչդեռ Աքաս, կ'ըսէ նոյն թաղիտեանց սարկաւագը, նորանոր « կարգաց և կանոնաց զհետ եղեալ, եւ « բոպական հրահանգքը կրթէր զգօրս և իւր և աշխարհին շինութեան մեծա « պէս խնամ տանէր » : Բայց այս մեծամեծ յատկութիւնները, այնքան ամաց մեծամեծ յոյսերը, ծովիս մը պէս յանկարծ աներնութացան և անհետ ցրուեցան :

Զար գուշակութիւններով սկսեր էր 1833 տարին. Երկիրն առանց վարչի մնալով մեծ յուղման մէջ էր. մաղծախտը երթալով կը ճարակէր, և ութմամեայ ֆէթհ-Ալի Շահը վարչութենէն, բայց ոչ 'ի թագաւորելոյն՝ ճանճրացած, կառավարութիւնը թողուցած, ամարտատունէ ամարաստուն կը թափառէր : Ահա այս ամարաստուններէն մէկուն մէջ էր, երբ իր թմբրութենէն արթըննալով իմացաւ որ անգութ մաղծախտը հնձեր էր բոլոր Պարսկաստանի և բոլոր իւրոպից միակ սիրելի և պատուելի իշխանը, Աքաս Միրզա չէհզատէն, իւր ամենահնագանդ և ամենաքաղացը որդին : Եւ իր տիտուր վշտաց մէջ միակ մխիթարութիւն համարեցաւ Աքասայ որդին զՄահամմէտ, հայր այժմեան Նասրէտափին Շահին, իրեն գահուն ժառանգ հրատարակելու, և որ երկրորդ տարին իր պապուն մահուընէն վերջը իրաւամք ժառանգեց զայն :

Շատ ցանկալի էր մեզ դիտնալ Ա-
րաս Միրզյանի կենաց վերջին զբաղ-
մունկները. կը մնայ մեզ ցաւիլ այս մեծ
կորստեան վրայ զոր ունեցան Պարսիկք
և Պարսկահայք՝ զրկուելով այնպիսի
իշխանէ մ'որ օր մ'իրենց երջանկու-
թիւնը պիտի ըլլար, և որ չժագաւորե-
լով հանդերձ՝ ամբողջ ժամանակի
պատմութիւնը իր վրայ կենդանացու-
ցած է, նա մանաւանդ իր անուամբը
զայն մեզ ախորժընթեռնի ըրած է:
Եւ այն է զարմանալին՝ որ մինչ իր պա-
տերազմաց շարերը ձախող ելք մ'ու-
նեցան, այսու հանդերձ եթէ ուռու և
եթէ ուրիշ եւրոպացի դրիչք չեն տա-
րակուսիր իրեն « Կարիճ, հմուտ և
կարգասէր » զօրավարի անունը տալ:
Եթէ այն մասին յորում չյաջողեցաւ՝

այսքան գովեստներ ընդունեցաւ, ինչ
պիտի ըսէին հապա՞իր մեծամեծ յատ-
կութեանց, մանաւանդ իր գաղղր-
ամոք և համբոյր բնաւորութեան վրայ,
եթէ օր մը գահ ելլարով սփուէր զայն
բոլոր իր հպատակաց վրայ: Արդարեւ
տխուր է մեզ այսպիսի չքեղ իշխանի
պատմութիւն մը չսկսած կնքել, և փո-
խանակ ականակապ թագով պսակե-
լու՝ այնքան մեծ յատկութիւններ սկ
դամբանով մը յաւիտեանս փակել.
սակայն այն սկ գամբանը, այն խոյրա-
ւոր կոթողը գարուց ՚ի գարս կենդանի
ձայն մը պիտի ըլլայ բոլոր Պարսից չէն-
զատէներուն այն սիրոյն վրայ, զոր
պէտք են ունենալ առ իրենաց հպա-
տակս և առ աշխարհն:

Հ. Մ. ՆՈՒՐԻԽԱՏ

Վասն լուսնի և աստեղաց

... Ջրոյն էառ Արարին՝ զոր արար
յառաջին աւուրն, և արար աման օդե-
ղէն արեգական և լուսնի և աստեղացն. և
յստակ լոյսն և զներմութիւնն էարկյա-
րեգակն, և զայլ ազօտն և զիկագյունն
յամանն լուսնին, և զմիրատեսակ՝ յաս-
տեղացն. զի որպէս լուսինն շիկագոյն
և գէջ թուլացուցանէ, և սահն առնէ
զրյաս և զտունկս: Ոմանք ասեն՝ թէ
լուսին զլցան յարեգականէ առնու, և
այլը չհաւատան: Այլ որպէս յարաշու-
թենէն որիշ կազմեցաւ լուսինն ամանն
և արկաւ ՚ի նմա լցյան, նոյնպէս կայ և
մնայ: Քանզի փորամիջոց է լուսին իրրեն
զաման երկերանի, յորժամպակասիլ
սկաննի ընդ մի գուռն ելանէ և զթի-
կամբն պատի, և զայ՝ մինչեւ ամեննեին
պակասի և սպառի ՚ի ներքոյ դիհայն.
և մինչ ՚ի վերին կողմն հասեալ լինի:
մինչ ՚ի միւս գուռն ընդ որ ՚ի ներքս
մտեալ զայ գարձեալ մեղմակ և լնու
զփորամիջն՝ ՚ի լրմանէն, և գարձեալ
ելանէ ՚ի պակասեալն: Արեգակն զինչ

սայլի ակն երթայ, զոր ասեն այլք իրըն
զիրախաղաց և իրըն զաղօրիս: Խոկ լու-
սին ՚ի թուիշ երթայ յառաջ սողարով, և
աստեղն ոստոստեալ: Արեգակն լու-
սոյ ակն կամ մեծ ակն թարգմանի, և
լուսին եթէ լոյս ունի:

Տօնապատձառ

Զի՞նչ է զոր անգիտանայ մարդ

Յաշխարհիս հինգ (իբր)՝ ՚ի մարդկանէ
անգիտելի է. առաջին՝ որ մարդ զմար-
դու խորհուրդն չի գիտէ, և ոչ իրեշ-
տակը և ոչ գեք: Երկրորդ՝ որ ՚ի աւուրս
՚ի վաղն չի գիտենք թէ ինչ պիտի լինի:
երրորդ՝ որ զինչ որ սկսնունք չի գիտենք
թէ ինչ իրը պիտի յաւարտի ՚ի բարի
թէ ՚ի չար: չորրորդ՝ որ մահու օրն ան-
գիտելի է: հինգերորդ՝ որ զկատա-
րածի օրն չի գիտենք: Երեք իրը՝ որ
զմարդն ՚ի չարէն ՚ի զատ կու պահէ:
Խողմունք, և երեսին ջուրն, և բնա-
կան խեցն, իրըն առաջնորդ և զրա-
ւուզ է:

Ոսկեկորիկ